

CIEKAĆ (4) *vb impf*

e jasne.

praes 3 sg cieką (3). ◇ imp 3 sg niech cieką (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Iter. od „ciec” (4) :

1. Płynąć, sączyć się; fluitare Mącz [komu] (2) : Fluitat mihi sanguis, Rádá mi krew często cieka. *Mącz 131c.*

ciekać z czego (1): Przeto też białym głowam nie tak często cieka krew z nośa *GlabGad B.*

2. Biegać, miotać się (2) : A iákom go ia wściekle z tym lámá łzukálá. Niech téz wzgárdzony cieka/ póki będę chćiálá *GosłCast 62.*

ciekać po czym (1): Táki więc byłtrym lew zyęty iádem/ Cieka po puźczy źwiérzęcym łzládem *KochPs 22.*

Synonimy: 1. kapać, padać, płynąć, sączyć się, wysączać się; 2. biegać, bujać.

Formacje pochodne cf CIEC.

MM